

— Защо ли хабимъ само гранатитѣ, се питаха офицеритѣ, на ли виждаме, че тѣ не достигатъ до неприятелската батарея!

Въ лѣво и дѣсно отъ турскитѣ оръдия се виждаха да се движатъ пѣхотни части, отъ които ония отъ лѣвия флангъ идяха отъ къмъ с. Джуранли.

Надвечеръ къмъ лѣвия ни флангъ се бѣха зачули пушечни гърмежи. Не се бѣ изминало много врѣме, когато съгледахме облаци отъ димъ надъ село Дълбоки. То бѣше подпалено отъ черкезитѣ и башибозуцитѣ.

Селенитѣ, види се, окуражени отъ присѣтствието на опълчението, не бѣха напустнали селото си, и за туй мнозина отъ тѣхъ бѣха заплатили съ живота си.

Черкезитѣ и башибозуцитѣ влѣзли неочаквано въ селото, исклали мнозина българи, а други уловили и вързали съ главитѣ на долу по стрѣхитѣ на подпаленитѣ имъ къщи. Множеството черкези нападнаха и на нашата стрѣлкова верига, но тѣзи послѣдната ги посрѣщна съ честъ огънь и залпове и ги накара да отстъпятъ въ пълна безредица, при което черкезитѣ не успѣха да взематъ даже убититѣ и ранени си другари.

Още въ началото на боя, единъ черкезинъ билъ падналь раненъ не далеко отъ нашата стрѣлкова верига. Опълченеца отъ 2-а дружина, 5-а рота, на име Чобанъ, се хвърлилъ напредъ бѣгомъ, извадилъ шашката на ранения, отсѣкаль му главата и, като му откачилъ портупея съ ножната, върналь се назадъ съ тоя трофей. Чобанъ, чрѣзъ ротния си, прѣдалъ шашката на дружинния си командиръ подполковникъ Куртянова, за което послѣдния го наградиль съ два полуимперяла.

Слѣдъ това сченкване съ черкезитѣ, отъ наша страна се оказаха 7 человекъ ранени, отъ които 3 тежко, другитѣ останаха въ строя.

Надвечеръ отряда отстъп и се расположи за ношуване до рѣчицата, безъ да може да достигне Нова-Загора. Но ний още питахме надѣжда, че сутрѣ ще си пробиемъ път и съ тѣзи надѣжда легнахме, кой както можа, да спимъ.

Прѣзъ нощта се получи донесение отъ полковникъ Краснова, че противника — 3 табора, нѣколко стотинъ черкези и артиллерия — се появилъ на 15—20 версти отъ Стара-Загора; за туй, Негово Височество, началника на отряда, рѣши да се върне въ Стара-Загора съ опълчението, горскитѣ и двѣ донски